

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Καλά τό έλεγα·

γι' αυτό σέ φώναξα έδω
έξω απ' τίς πύλες τής αώλης
γιά νά μ' άκούσεις μόνη.

ΙΣΜΗΝΗ

Τί είναι;

μάδρο μήνυμα σκιρτάει μέσ στην ψυχή σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μά δέν το ξέρεις ότι ό Κρέοντας
μόνο τόν έναν απ' τούς δυό άδερφούς μας
τιμάει μέ ταφή

ένώ τόν άλλον τόν άτιμάζει δέν τόν θάβει;

Τόν Έρεοκλή τόν έβρασε στό χόμα
νά είναι τιμημένος

μαζί μέ τούς νεκρούς κάτω έκει.

Λένε ότι σ' αυτόν φέβθηκε δίκαια
όπως είναι ό νόμος και τό δικιο.

Μά γιά τό λείψανο του Πολυνείκη
πού είχε άθλιο θάνατο

είπαν πώς βγήκε πρόσταγμα σέ όλον τό λαό
μνήμα νά μήν τό σκεπάζει

ούτε άπάνω του κανένas νά θρηνησει

άκλαυτο ν' άπομεινεί κι άθαφτο

ένas γλυκός θησαυρός γιά τά παιδιά

πού τό καλοκοιτάζουν γιά νά φάνε.

Αυτό λένε ότι ό Κρέοντας ό καλός έχει κηρύξει

γιά σένα και γιά μένα — ναι — είπα — και γιά μένα —

και ότι καταφτάνει τώρα έδω νά τά ήπιστηρίξει και δημόσια

30

γιά νά είναι καθαρά σέ όσους δέν τά ξέρουν.

Και τό πράγμα δέ θά τό θεωρήσει ένα τίποτα
μά όποιον τολμήσει κάτω

τόν περιμένει θάνατος μέ λιθοβολισμό απ' τό λαό
μέσα στην πόλη.

Έτσι έχουν τά πράγματα γιά σένα.

και τώρα θά δείξεις

άν τρέχει μέσ στις φλέβες σου αίμα εύγενικό

ή άν είσαι μιά κατώτερη

πού τή γεννήσανε στρουδαίοι.

ΙΣΜΗΝΗ

“Αν είναι όπως τά λές κλημένη μου

έγώ τί παραπάνω θά προσθέσω.

είτε άνακατευτώ είτε όχι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Σκέψου άν μου παρασταθείς

κι άν μέ συντρέξεις.

ΙΣΜΗΝΗ

Και σέ ποιόν κινδύνο;

Τί έχεις βάλει μέ τό νού σου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

“Αν θά σηκώσεις

μαζί μέ τουτό έδω τό χέρι

τόν νεκρό.

ΙΣΜΗΝΗ

Θέλεις νά πεις πώς θά τόν θάψεις

μόλο πού έχει άπαγορευτεί στην πολιτεία;

31

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Καί βέβαια.

Τόν δικό μου και δικό σου αδερφό
κι έσύ νά μη θελήσεις — θά τόν θάγω.
Δέ θά πιαστῶ ἐγώ νά τόν προδίνω.

ΙΣΜΗΝΗ

Τρελή. Θά πᾶς ἐνάντια ἐσύ
στόν Κρέοντα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δέν είναι στό χέρι του νά μέ χωρίσει ἀπ' τούς δικούς μου.

ΙΣΜΗΝΗ

* Αλλίμονο αδερφή μου συλλογίστου
τί μισημένος κι ἄδοξος

πού χάθηκε ὁ πατέρας τῶν δονωνῶν μας.

Μιά ἁμαρτία κυνήγησε

καί βρῆκε πῶς ἡ ἁμαρτία ἦταν ὁ ἴδιος.

Κι αὐτός ὁ ἴδιος

τά δυό του μάτια κέντησε μέ τό δικό του χέρι.

* Ὑστερα ἡ μάνα καί γυναικα του

— διπλό εἶχε ἐκείνη τ' ὄνομα —

μέ τά πλεχτά σκοινιά φτιάχνει θηλειά

καί παίρνει τή ζωή της.

Τρίτο δυό αδερφοί ἀλληλοσφάζονται οι δύστυχοι

σέ μιὰ μέρα μέσα.

Τά δυό τους χέρια σήκωσαν καί πρόκοιταν:

Μοιραστήκανε τό θάνατο.

Τώρα πάλι σκέψου τί κακό τέλος θά ἔχουμε

ἐμεῖς οι δυό πού μείναμε ὀλομόναχες

ἄμα πατήσουμε τό νόμο

καί παρακούσουμε στή γνώμη καί στή δύναμη τοῦ βασιλιά.

Χρειάζεται ἄλλος νά τό νιάσεις:

γυναῖκες γεννηθήκαμε

καί δέν μποροῦμε νά πολεμήσουμε τούς ἄντρες.

Κι ἄστερα μάς κυβερνᾶνε οι δυνατοί

κι ἐμεῖς θά σκύβουμε σ' αὐτά

καί σέ πικρότερα ἀπ' αὐτά.

Λοιπόν ἐγώ θ' ἀκούσω αὐτούς πού κυβερνᾶνε

εἴμαι ἀναγκασμένη νά ἀκούσω

καί ζητῶ ἀπ' αὐτούς πού εἶναι μέσ στή γῆ

νά μοῦ δώσουν συχώρεση.

Δέν ἔχει νόημα νά σηκώνεσαι πάνω ἀπ' τίς δυνάμεις σου —
κανένα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δέ θά σέ παρακαλέσω.

Τώρα καί νά ἔθελες

δέ θά μ' εὐχαριστοῦσε πιά νά συμμαχήσουμε.

Κράτα τή γνώμη σου. * Ἐγώ ἐκείνον θά τόν θάγω.

Εἶναι ὄρατο γιά μένα νά πεθάνω κάνοντας αὐτό.

* Αγαπημένη θά πλαγιαίξω παντοτινά

σέ ἀγαπημένου ἀνθρώπου πλάι

καί θά ἔχω κάνει παρανομία θεάρεστη.

Γιατί εἶναι ἔξερεις πῶς πολλός ὁ χρόνος πού πρέπει νά ἀρέσω

σέ ὅσους βρίσκονται κάτω ἐκεῖ

παρά σέ ὅσους βρίσκονται ἐδῶ ἄνω.

Γιατί ἐκεῖ κάτω θά βρίσκομαι παντοτινά.

Κι ἐσύ ὅπως νομίζεις: τά τίμα τῶν θεῶν μήν τά τιμάς.

ΙΣΜΗΝΗ

Δέν άτημάξω τίποτα έγώ.

Μόνο που δέν έχω μέσα μου τόν τρόπο
νά έναντιώνομαι στην πολιτεία.

ΑΝΤΙΠΟΝΗ

Προφασίσου ό,τι θέλεις.

Έγώ όμως τώρα

έχω νά σιάξω τάφο στον λατρευτό άδερφό μας —
και πηγαίνω.

ΙΣΜΗΝΗ

Άλλημονο

πόσο τρέμω για σένα δύστυχη.

ΑΝΤΙΠΟΝΗ

Μήν έχεις άγωνία για μένα.

Στήριξε τή δική σου μοίρα.

ΙΣΜΗΝΗ

Τουλάχιστον μήν κάνεις λόγο άπό τά πριν
πουθενά για τό σχέδιό σου. Κράτα το κρυφό.
Κι έγώ τό ίδιο.

ΑΝΤΙΠΟΝΗ

Άλλημονο φώναξέ το.

Πολύ πιό μισητή θά μου είσαι νά σωπαίνεις
παρά άν τό διαδελήσεις σέ όλους.

ΙΣΜΗΝΗ

Έχεις καρδιά ζεστή

για όσα παώνουν τίς καρδιές.

34

ΑΝΤΙΠΟΝΗ

Ναι αλλά ξέρω νά άρέσω
σ' εκείνους που κυρίως χρειάζεται
νά δίνω εύχαρίστηση.

ΙΣΜΗΝΗ

Άν τό μπορείς ναί.

Όμως ποθείς τ' άδύνατα.

ΑΝΤΙΠΟΝΗ

Θά σταματήσω όταν δέν θά 'χω τό κουράγιο.

ΙΣΜΗΝΗ

Όμως υπάργχει ένας κανόνας:

Μήν κνηγάς τά άδύνατα.

ΑΝΤΙΠΟΝΗ

Άν συνεχίσεις νά μιλάς έτσι
θά 'χεις τό μίσος μου.

Και μέ τό δικιο του θά σέ μισήσει ό νεκρός
σάν άνταμώσετε.

Μόνο άφησέ με - έμένα και τήν άνοησία μου
νά πάθουμε έτούτο τό κακό.

Τίποτα τόσο τρομερό πιά δέν θά πάθω
που νά μήν είναι όραϊός ό θάνατός μου.

ΙΣΜΗΝΗ

Έτσι που τά βλέπεις — πηγαινε.

Άλλά νά ξέρεις: Άσυλλόγιστη βαδίζεις.

Γιά τους άνθρώπους όμως που αγαπάς
είσαι στ' άλήθεια ό άνηρωτός τους.

35